

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1111

29.06.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija II sējums: Tautas valsts

8. daļa

Nacionālsociālistiskā tautas valsts iecerējusi organizēt elites formāciju un tādējādi galvenokārt atbrīvot otro līmeni - valdību, administrāciju un saimniecisko vadību - no inkrustētās privilēģiju ekonomikas, partijas grāmatu filzokrātijas un ideoloģiskā stūrgalvības važām. Šī valsts, ekonomikas un partijas elite iemācīsies sevi atkal uztvert prūšu izpratnē kā visa kalpu. Vispirms mēs izšķiram divas elites nacionālsociālistiskajā tautas valstī:

- Profesionālā elite un
  die Cīņas elite

Ar profesionālo eliti mēs saprotam to ekspertu, zinātnieku, pētnieku un tehnokrātu grupu, bez kuras palīdzības nav iedomājama neviena moderna valsts sistēma. Tomēr pārāk bieži šīs profesionālās elites darbu kavē sveši ierobežojumi un ideoloģijas. Nav problēmu, kuras nevarētu apmierinoši atrisināt - pat ja sākumā tas ir tikai improvizēts risinājums, kad mūsu zināšanas vēl nav pietiekamas un pētniecība nav tik tālu pavirzījusies uz priekšu. Taču nekompetentas vadības kliķes, kas nespēj saskatīt tālāk par šodienas horizontu un kam trūkst ticības nākotnei realitātē, neļauj profesionālajai elitei pildīt savus uzdevumus.

Labs piemērs šiem mākslīgajiem šķēršļiem, ko rada vadošo kliku ideoloģiskā stīvuma dēļ, ir neveiksmīgā ekonomikas plānošana Austrumos un izvairīšanās no progresa ģenētikas, mantojuma zinātnes un bioloģijas jomā Rietumos kopumā:

Nacionālsociālisma sapņi par mūsu ģenētiskās uzbūves uzlabošanu jau sen ir pietuvojušies realizācijai, un vairs nav nekādu zinātnisku šaubu par eigēnisko pasākumu - iedzimtās veselības un rasu higiēnas - nepieciešamību. Arī šajā jomā laiks ir attaisnojis daudzas nacionālsociālisma idejas, kas iepriekš tika nosodītas kā "pseidozinātniskas".

Tomēr šis ir tikai viens no daudziem piemēriem. Ikvienas jomas profesionāļi var pastāstīt par šķēršļiem, ko viņiem uz ceļiem liek politiskā nekompetence un birokrātiskā muļķība.

Nav saprotams, kādēļ ļoti sarežģītajā valsts, pārvaldes un ekonomikas pārvaldības jomā būtu jālemj svešām interesēm, ideoloģijām un apsvērumiem. Veiksmīga būs tikai tāda kārtība, kas profesionālajai elitei nodrošina ietvaru, bet atstāj tai brīvību pildīt savu pienākumu tautas un valsts labā. Nacionālsociālistiskā tautas valsts ir apņēmības pilna to darīt. Protams, šāda rīcība paredz atbildīgu elites veidošanos. Attiecīgi ir jāorganizē arī izglītība:

Visās izglītības jomās un jau no agras jaunības visu centienu centrā jābūt apdāvināto veicināšanai. Tas ir pretstats mūsdienu idejām, kuru rezultātā sasniegumi pastāvīgi samazinās. Jau sākumskolā ir jāveicina tie zēni, kuri izrāda īpašu talantu vai spējas jebkurā jomā - vai tas būtu sports, vadība, zinātne, pētniecība vai amatniecība. Šī talantu veicināšana jāveic pilnīgi neatkarīgi no sociālās izcelsmes un ekonomiskās situācijas. Pat tad, ja talants atklājas tikai vēlāk, vienmēr jābūt iespējai pāriet no parastās skolas sistēmas uz elitārajām skolām. Mācības jāīsteno tā, lai vienlīdzīgi tiktu trenēti un veicināti ķermenis un prāts, griba, raksturs un intelekts.

Nacionālsociālistiskā Volksstaat elites skolas nav ideoloģiskas kadru skolas, bet gan kalpo rītdienas profesionālās elites sagatavošanai. Tāpēc ideoloģiskie jautājumi šeit nav galvenā tēma, bet tikai plašais ietvars - tāpat kā vienmēr jāievēro princips, ka nacionālsociālisms būtībā ir nevis jā māca, bet jādod par piemēru!

Trešā reihe Nacionālās politiskās izglītības iestādes - NPEA, kas labāk pazīstamas ar akronīmu Napola - ir paraugs, uz kura mums šajā ziņā ir vērts balstīties. Pēc elitārajām skolām seko augstākā izglītība. Arī šeit Vācijas universitātes struktūra būs pilnīgi atšķirīga:

Uzsvars būs jāliek uz politehnikām un steidzamajām politehnikām, kuru mācību programmas un izglītības metodes būs balstītas uz līdzīgiem principiem kā NPEA,

un tās būs jāizstrādā atbilstoši profesionālajām prasībām. Izglītība būs racionalizēta un disciplinēta, un tā īpaši sagatavos studentus vadošiem amatiem, kurus viņi vēlāk ieņems.

Turpretī faktisko zinātnisko universitāšu skaits tiks ievērojami samazināts, taču tās varēs strādāt daudz augstākā līmenī un būs atvērtas tikai tiem, kas patiešām izrādīs tieksmi un spējas pētniecībai un zinātnei.

Arī universitāšu un tehnikumu izglītība nav bezmērķīga, bet kalpo visai tautai, tāpat kā visas pārējās völkisch nodaļas. Nacionālsociālistiskais Volksstaat likvidē šodienas izglītības haosu un līdz ar to arī patieso iemeslu daļēji pamatotajiem nemieriem šajā jomā. Veidojas nobriedušu un stabilu cilvēku profesionālā elite - vairs nekādu garīgo kroplu -, kas kalpo savai tautai un spēj uzņemties vadošus uzdevumus valdībā, pārvaldē un ekonomikā.

Pastāv dabiska spriedze starp teoriju un praksi, starp ideoloģiskajiem mērķiem un ikdienas politikas vajadzībām. Nacionālsociālistiskā kustība šajā spriedzē redz izaicinājumu, un tai ir sevi jāpierāda:

Valdība, ko nosaka tikai ideoloģija, īstenotu ideoloģisku politiku, kas balstīta uz ilūzijām, un varētu novest mūsu tēvzemi postā. - No otras puses, politika, kas nav apņēmusies sasniegt augstākus mērķus un tikai veic ikdienas darbu, salīdzinājumā ar pašreizējiem apstākļiem dotu nelielu progresu un tādējādi novestu vāciešus pakāpeniskai nacionālai nāvei. Partijas uzdevums ir panest šo spriedzi un radoši to veidot:

Tā pārstāv mūsu tautas karojošo eliti un tādējādi veido pretsvaru profesionālās elites tīri tehnokrātiskajai varas īstenošanai, kas var viegli aizmirst ne tikai augstākos mērķus, bet arī vienkāršo cilvēku problēmas.

Nacionālsociālistiskā kustība nevēlas aizstāt valdības, pārvaldes un ekonomikas vadību, bet vēlas panākt, lai tā virzītos mūsu idejas ietvaros.

Mēs jau esam konstatējuši, ka Nacionālsociālistiskajai vācu strādnieku partijai ir jāpilda cīņas un izglītojošā misija visos völkisch dzīves līmeņos. Tāpēc, lai tā paliktu garīgā un organizatoriskā ziņā līdzvērtīga speciālistiem un tehnokrātiem, tai, līdzīgi kā valstij, ir arī savukārt jāizglīto elite. Šai partijas elitei ir jāprot politiski īstenot mūsu ticības vērtības, nenogrimstot ideoloģiskā viszināmībā. Otrajā līmenī, par kuru šeit runāsim, partijas uzdevums ir cīnīties:

"Nepieļaujiet profesionālās elites neatkarību, t.i., savu valdības politiku, kas vairs nav uzticīga nacionālsociālisma principiem, un turpiniet radoši cīnīties ar kompetentiem ekspertiem, lai vienmēr īstenotu jaunus, īstenojamus völkisch un rasu politikas plānus nākotnei!"

Taču, tāpat kā mēs savus politiskos oponentus nespiežam līdz nāvei, bet cenšamies viņus pārliecināt un izglīt, mēs neizmantojam partijas varu ideoloģiskai pārvaldībai, bet redzam savu uzdevumu pārliecināt kompetentus ekspertus par mūsu ideju pareizību un īstenojamību. Tikai tad, kad profesionālā elite pati būs pārliecināta, tā izmantos visas savas prasmes, zināšanas un izdomu, lai gūtu panākumus mūsu tautas labā. Šis pārliecināšanas darbs ir attiecīgās partijas nodaļas uzdevums un daļa no mūsu izglītojošās misijas.

Tas, iespējams, ir visprasīgākais un sarežģītākais pieprasījums mūsu partijai, daudz sarežģītāks nekā komunistiskā metode, kad tā vienkārši uzspiež savu kā valsts partijas gribu, bet arī daudz pateicīgāks un daudzsološāks.

Tomēr, lai to sasniegtu, ir nepieciešams apmācīt kaujinieku eliti, kas intelektuāli ir līdzvērtīga profesionālajai elitei, bet turklāt kā revolucionārā nacionālsociālisma priekšgalā ar degsmi un iztēli bez svārstīšanās tiecas sasniegt mērķus, kurus vienmēr ir izvirzījusi mūsu Weltanschauung. Tas izvirza visaugstākās prasības jaunās NSDAP paaudzes apmācībai. Arī šeit mums ir paraugs Trešā reiha iestādēs - pat ja tolaik tas vēl nebija pilnībā attīstīts: **Ādolfa Hitlera skolas.**

Šīm elitārajām partijas skolām, pat ja tās ir ar atšķirīgu specializāciju, tiks izvirzītas tikpat augstas prasības skolēniem kā elitārajās valsts skolās. To mācību programma tiks papildināta ar intensīvu ideoloģisko veidošanu un apmācību.

Lai saglabātu revolucionāro impulsu un ideālismu partijas rindās, mums ir jānodrošina, lai visās jomās prasības pret partijas biedriem būtu augstākas, lai ideoloģiskā iespiešana būtu papildus citiem uzdevumiem, lai uzticība partijai paliktu pēc iespējas brīvprātīga un neradītu ne varas, ne paaugstināšanas iespējas, kas nav saistītas ar profesionāliem un politiskiem sasniegumiem vai panākumiem. Tas, protams, attiecas arī uz partijas elitāro skolu audzēkņiem:

Tā kā ir jāsaglabā brīvprātības princips, šīs skolas - atšķirībā no valsts elitārajām skolām - nesāk darboties jau pēc visiem skolēniem kopīgajiem pamatskolas gadiem. Drīzāk tās ir atvērtas tiem pārliecinātajiem un entuziastiskajiem nacionālsociālistu zēniem, kuri jau sekmīgi apmeklē valsts elitārās skolas un ir vismaz sešpadsmit gadus veci.

Mūsu kustības traģēdija bija tā, ka tā spēja veidot tikai sešus miermīlīgas atjaunošanas gadus, kuru pirmos gadus vēl joprojām iezīmēja grūtības un bēdīgais demokrātiskās sistēmas mantojums. Tādējādi izglītības reorganizācija Trešajā reihā vēl nevarēja parādīt ilgtermiņa sekas, un liela daļa nacionālsociālisma ietekmētās jaunatnes vēl pēdējos kara gados varonīgi upurēja sevi, kā to priekšzīmīgi parāda HJ un NAPOLA skolēnu vecāko klašu apņēmība. Dodiet mums vienu

paaudzi, un mēs uzcelsim jaunu pasauli!

Protams, paaudžu gaitā atšķirības starp valsts vadības profesionālo eliti un partijas vadības kaujiniecisko eliti pakāpeniski mazināsies. Taču mūsu interesēs nav, lai tās pilnībā izzustu:

Partijas un valsts vienotība nenozīmē saplūšanu, bet gan papildināmību.

Pastāv ne tikai spriedze starp teoriju un praksi, bet arī spriedze starp to, cik lielu nozīmi mēs piešķiram elites veidošanai, un nacionālsociālistisko nacionālās kopienas ideju. Arī šeit ir nepieciešama nacionālsociālistiskās kustības revolucionārā taisnība. Ja pēc uzvaras NSDAP pārveidosies par birokrātisku valsts partiju, tā tautai šķitīs tikai kā daļa no prasīga, valdonīga valsts aparāta un tādējādi agrāk vai vēlāk zaudēs tās uzticību. Tad nav nekādas jēgas no tā, ka tā sagatavo völkisch eliti, neņemot vērā šķiru un stāvokļa barjeras, jo arī tā tad tiks atzīta un novērtēta tikai kā valsts vadība, bet ne vairs pilnā mērā kā patiesi völkisch vadība. Arī pēc uzvaras partijai ir jāpaliek stingri iesakņotai tautā, jāsauglabā tās neierobežota uzticība, jājūtas kā kalpojošai Volksgemeinschaft daļai un attiecīgi jārīkojas.

Brīvība demokrātijas vietā

Termins "brīvība", tāpat kā "miers", ir viens no visnepareizāk lietotajiem mūsu laikmeta saukļiem. Arī šajā gadījumā demokrāti, kas nemītīgi runā par VFR kā par "visbrīvāko valsti Vācijas vēsturē", izrādās nepatīkami liekulīgi.

Demokrāti nekad nav atbrīvojuši tautu, bet labākajā gadījumā ir "demokratizējuši" atsevišķas teritorijas. To darot, viņi būtībā zina tikai divus "demokratizācijas" mērus - ekonomikas un politikas demokratizāciju. Ne viens, ne otrs nenoved pie tautas atbrīvošanas:

Liberālajā kapitālismā ekonomikas brīvība vienmēr ir korporāciju un starptautisko augsto finanšu brīvība ekspluatēt un ekspluatēt strādnieku un strādnieka "brīvība" organizēties, lai paralizētu un iznīcinātu valsts ekonomiku ar vēsturiski sen novecojušu streika līdzekli, tādējādi apdraudot savu iztiku. Kā var runāt par brīvību, ja tiesības uz darbu netiek īstenotas un strādniekam nav gandrīz nekādas ietekmes uz to, kas notiek rūpnīcā, kur norisinās liela daļa viņa dzīves? Un kā ir ar politisko brīvību?

Lielākajai daļai iedzīvotāju tā aprobežojas ar krusta vilkšanu ik pēc četriem gadiem - ar lepnu apziņu, ka tagad, kā teikts Pamatlikumā, "visa valsts vara ir nākusi no viņiem". Pārējie tikai ar izbrīnu vēro, kā viņu "pārstāvji" veido politiku - to rūpīgi kontrolē valsts drošības iestādes, kas raugās, lai nevienam līdzpilsonim ne-

raatos "pretkonstitucionālas" idejas! Patiesībā valsts pārvaldes, administrācijas un ekonomikas pārvaldības joma jau sen ir ārpus jebkādas efektīvas un atbildīgas tautas līdzlemšanas. Visi demokrātiskie protesti šeit nepalīdz:

Jau sen ir bijis iespējams valdīt nevis tautas, bet tikai tautas labā. Protams, to zina arī demokrāti, taču atšķirībā no mums viņi to skaidri nepasaka, jo novecojušie tā saukto "brīvo vēlēšanu" mehānismi ir lieliski piemēroti, lai maldinātu tautu par patieso varas līdzsvaru un noturētu pie varas.

Mums ir godīgi jāsaka tautai, ka nevar būt nekāda demokrātija - tautas vara, bet ka jautājums ir tikai par to, kura valdošā šķira ir pie varas - ar cionistiem saistīta, internacionālistiska un raiba kliķe vai vienota, rūpīgi izglītota un atbildīga völkisch elite.

Demokrātijai nav nekāda sakara ar brīvību. Brīvībai ir jāķļūst redzamai individuālā pilsoņa privātajā dzīvē:

Brīvībā iegūt izglītību, kas patiešām atbilst nākotnes prasībām. Brīvībā vairs nebaidīties par savu darbu un, protams, brīvībā uzņemties efektīvu līdzatbildību savā vietējā sabiedrībā un uzņēmumā.

Brīvība demokrātijas vietā:

Tas nozīmē spēju uzticēties valdošās sistēmas pamatiem un valsts darba profesionālajai autoritātei, kā arī dalīt atbildību trešajā līmenī - personīgajā dzīves sfērā. Tur, kur atsevišķam pilsonim patiešām ir tiesības, pienākums un spēja dalīties atbildībā, mēs, nacionālsociālisti, esam "demokrātiskāki" nekā demokrāti. Tad tikai šeit izpaužas brīvība, šeit mēs redzam vācu brīvības kustības uzdevumus, šeit var veidoties brīva, sociālistiska sabiedrība.

Brīvs ir tikai tas cilvēks, kurš var palīdzēt veidot savu dabisko dzīves sfēru, nevis tas, kuram ir iemācīts likt krustiņu pareizajā vietā; to var izdarīt arī šimpanze. Būtībā mēs redzam trīs völkisch organismus, caur kuriem Volksgenossen dzīve tiek veidota un veidojas un kuros notiek viņa dzīve:

- Ģimene
- Kopiena
- darbība.

ĢIMENEI kā mazākajai, dabiskajai nacionālās kopienas šūniņai nacionālsociālistiskā tautas valsts nodrošina īpašu aizsardzību. Ģimene nav privāta lieta, bet valsts un partija kopīgi atbild par to, lai ģimene varētu pildīt savus uzdevumus un pienākumus pret sabiedrību:

Ģimenei jābūt garīgi, garīgi un fiziski veselīgai, tai jārada pietiekami daudz bērnu un pirmajos gados jāizglīto tā, lai vēlāk viņi kļūtu par veseliem un atbildīgiem pilsoņiem un tautas biedriem.

Valsts šeit nevar un nedrīkst darīt neko vairāk, kā tikai radīt labus pamatnosacījumus, izmantojot juridiskus atbalsta pasākumus. Tomēr partijai ir jāpārlicina ģimenes par viņu lielajiem pienākumiem pret kopienu un jācīnās pret dezintegrācijas pazīmēm, kas vērojamas šodienas veckiskā pagrimuma teltīs. Šīs draudošās pagrimuma pazīmes nepazudīs vienā naktī, nacionālsociālistu kustībai pārņemot varu, taču tās prasa no NSDAP puses kaujinieciskus centienus.

Tādējādi mēs atkal redzam partijas cīņas un izglītošanas misiju:
Šajā jomā atbildība par ģimenes pārliecināšanu un integrāciju Volksgemeinschaft galvenokārt gulstas uz NS Frauenschaft.

Nacionālsociālistu sieviešu kā visu vācu sieviešu darba triecienvienību uzdevums ir no iekšienes veidot ģimeni nacionālsociālistiskā veidā un audzināt bērnus nacionālās kopienas idejas izpratnē. Šā iemesla dēļ fīrers 1933. gada 14. marta instrukcijā nolēma, ka bērnu audzināšana un aprūpe līdz 10 gadu vecumam ir jāatstāj NS sieviešu ziņā. Reiha sieviešu vadības - Galvenās preses/propagandas nodaļas - 1938. gada gadagrāmatā šajā kontekstā teikts: ":

"Vairāk nekā 350 000 sešus līdz desmit gadus vecu zēnu un meiteņu pieder Vācijas bērnu grupām... . Viņi nodarbojas ar rokdarbiem un strādā ziemā, lai iepriecinātu vācu bērnus ārzemēs. Viņi izgatavo nelielas noderīgas lietas, lai pārsteigtu savas mātes Mātes dienā ... . Viņi apspriež, ko no sava rotaļlietu skapja Winterhilfswerk var izmantot kā Ziemassvētku dāvanu pierobežas bērniem.

Pirms bērns spēj izprast "nacionālo kopienu", viņš iemācās šādā veidā novērtēt tās saturu ar savu mazo darbiņu. Pirms viņš uzzina par visu vāciešu likteņsakarību, viņš šeit iemācās brīvprātīgi integrēt sevi mazā sadraudzībā. Jaunais pieradinātais ir vecais darīts - viņam nebūs grūti vēlāk, jau kā augošam jaunietim, apzināti justies vācietim, kas ir biedrs ikvienam jaunajam vācietim - neatkarīgi no izcelsmes. Kā "Pimpf" un "Jungmadel", kā Hitlerjūgends un BDM meitene jaunais cilvēks daudz labāk sapratīs, ko bērnu grupa vēlas viņā atmodināt.

Bērniem nav jāamāca politiskās idejas vai teorijas - daudz svarīgāk ir pievērsties viņu rakstura vērtībām, emocionālajiem impulsiem, uz kuriem vienīgais var

balstīties nacionālsociālisms. Protams, zēns, kurš desmit gadu vecumā iestājas Jungvolkā, nav pabeigta personība; noteikti Jungmädel vēl ir spējīgs mainīties. Taču desmitgadīgais bērns jau ir pabeidzis būtisku savas attīstības daļu. Tāpat kā fizisko nolaidību pirmajos desmit gados diez vai kādreiz var pilnībā kompensēt vēlāk, tāpat šajā vecumā ir grūti sākt kompensēt kļūdas audzināšanā. Papildus skolai un mājām bērnu grupa vēlas palīdzēt bērnam atrast ceļu sabiedrībā, kurai viņš ir dzimis un kurai kādreiz būs jāatdod savi spēki.

Bet ikvienam, kurš baidās, ka bērni tiek pārvērsti par galvas pakarinātājiem vai priekšlaicīgiem zinātājiem, vajadzētu ieskatīties kādā no mūsu bērnu grupas pēcpusdienām mājās. Ja laika apstākļi ir labi, tās notiek ārā - ja vien tas ir iespējams. Viņi rotaļājas, vingro, skrien un lēkā. Bailīgās mammas zēni zaudē pat savu pīkstīgumu, agrāk raudājušās meitenes drīz vien vairs nav pazīstamas. Jo viņi vēlas kļūt drosmīgi un drosmīgi. Ekskursijās viņi dzied un muzicē. Kad viņi atpūšas, viņi sēž zālē, un grupas vadītājs stāsta pasaku vai leģendu no savas dzimtenes vēstures. - Katru pēcpusdienu mājās grupas vadītājs izdomā ko jaunu. Vienmēr saistot ar lietām no bērnu ikdienas dzīves, viņa paplašina bērna jēdzienisko pasauli, stāstot bērna izpratnei pielāgotus stāstus, un tādējādi piedalās nacionālsociālistiskā pasaules uzskata veidošanā bērnam ... .

Bērnu grupu vadītājiem savā starpā ir cieša sadraudzība - viņi atkal un atkal tiek apmācīti un saņem stimulus un norādījumus, jo viņi zina par savu lielo atbildību audzināt bērnus nacionālsociālistiskās attieksmēs un, pats galvenais, rādīt viņiem nacionālsociālisma piemēru ar savu izskatu, personīgo attieksmi. Pats fīrers ar savu vārdu:

"Jauniešus nevar pietiekami agri izaudzināt, lai viņi pirmām kārtām justos vāciešiem," - tā bija orientēta visa bērnu audzināšana nacionālsociālistiskajā reihā."

Man nav nepieciešams sīkāk iztirzāt nacionālsociālistiskās ģimenes politikas pamatus, tā vietā atsaucoties uz bijušās reihsfrauenfīreres Ģertrūdes Šolcas-Klinkas (Gertrud Scholtz-Klink) izcilo dokumentāciju "Die Frau im Dritten Reich", Grabert Verlag, Tübingen, 1978. gads.

Jebkurā gadījumā partijas uzdevums - šeit to iemieso NS-Frauenchaft - ir izglītēt vācu ģimeni un galvenokārt bērnus, kas tajā aug, lai viņi vienmēr izprastu brīvību kā pienākumu pret sabiedrību, kas viņiem šo brīvību piešķir.

Šo uzdevumu, ar kuru mūsu nacionālsociālistes un meitenes saskaras jau cīņas laikā, šodien ir daudz grūtāk izpildīt nekā agrāk. Tas ir liels izaicinājums mūsu nacionālsociālistu sievietes kustības gribai cīnīties, pārliecināšanas spēkam un apņēmībai
uzvarēt.

Taču tikai tad, ja, sākot ar mūsu nacionālās kopienas mazāko šūniņu, vācu cilvēks, ko partija audzina, vienmēr uztvers brīvību kā saikni ar kopienu, mēs varēsim spert nākamo soli uz sociālo atbrīvošanu, uz līdzatbildību kopienā un darba vietā.

Tautas biedra darba un privāto dzīvi būtībā nosaka apstākļi KOPIENĀ, kas šeit tiek uzskatīta par ciemata, pilsētas un rajona vispārīgu jēdzienu, un BUSINESS.

Tikai šeit indivīda brīvība apliecina sevi realitātē. Nacionālsociālistiskā tautas valsts ir apņēmusies radīt brīvu telpu plašai un efektīvai līdzatbildībai. Es apzināti nerunāju par "līdznoteikšanos":

"Līdznoteikšana" - tā rīkojas ikviens egoists un sabotieris, kurš vēlas nodrošināt vai iegūt savas prerogatīvas un privilēģijas, neņemot vērā citus. Ikviens, kurš no principiālas pretnostatīšanas tautai un valstij cenšas visu iznīcināt, ikviens, kurš ļaunprātīgi izmanto vēlēšanu un diskusiju mehānismus, lai vārītu partiju politisko zupu. - Savukārt mēs cīnāmies par līdzatbildību, kas dzimusi no iekšējas vēlmes humāni veidot vidi un veicināt sabiedrības attīstību.

Mēs uzskatām, ka līdzatbildība sabiedrībā un darbavietā ir līdzdalības iespēju paplašinājums, kas izpaužas kā tieša un brīva personīga izvēle.

Es jau norādīju, ka starp šo korporatīvisma izpratni un pilsoniskās demokrātijas ideju ir saskares punkti, tomēr tie attiecas tikai uz trešo nacionālās dzīves līmeni, par ko runājam šajā kontekstā. - Būtu pārdroši tagad ieteikt detaļas. Mēs esam tikai to iespēju atkārtotas atklāšanas sākumā, kuras tika attīstītas 20. gadsimta 30. gados un pēc tam arī ieslīga sakāves virpulī. Es tikai atgādinu, piemēram, "Cercle Proudhon" darbību, ko iedvesmoja franču fašisma pamatlicējs Žoržs Valoī, NSDAP revolucionārā spārna idejas, Itālijas Sociālās republikas - Salo republikas 1943-1945 - sociālo programmu, lai minētu tikai dažus ieteikumus.

Šodien es vēlos tikai ieskicēt "trešā ceļa" aprises. Arī šeit mums ir jāatstāj veidošana revolucionārai attīstībai un jāturpina attīstīt savas idejas ikdienas politiskajā cīņā - jau opozīcijā. Mēs nenonākam pie völkisch dzīves realitātes ar iepriekš sagatavotu teoriju, bet gan mums ir uzdevums šo realitāti veidot atbilstoši mūsu iekšpolitiskajām un ārpolitiskajām iespējām.

Ir ļoti svarīgi, lai mēs ne tikai runātu par brīvību šajā līmenī, bet arī to īstenotu. Nacionālsociālisti nav liekulīgi: mēs jau iepriekš sakām, kur vēlamies kārtību un kur brīvību!

Nacionālsociālistiskajā tautas valstī nav "valsts partijas" pašvaldībā vai uzņēmumā. Nevienam nevajadzētu iedomāties, ka viņš kļūs par mēru tāpēc, ka

viņš ir vietējās grupas vadītājs vai darba padomes loceklis, tāpēc, ka viņš ir NSBO - Nacionālsociālistiskās darba šūnu organizācijas - aktīvists. Drīzāk viņam ir jāpierāda sevi brīvās personības vēlēšanās un starp vairākiem kandidātiem un kā kaujinieciskam nacionālsociālistam jāiegūst godīga sabiedrības uzticība.

Arī šeit - es vēlreiz atkārtāju - brīvprātīga dalība partijas vietējā un rajona grupā vai nacionālsociālistu rūpnīcas šūniņā nav saistīta ar automātisku, ērtu amatu vadošos valsts amatos. Par to ir jācīnās, tā ir jāiegūst un jāpārlicina!

Nacionālsociālistiskajai vācu strādnieku partijai ne cīņas laikā, ne mūsu valsts veidošanā nav vajadzīgs ērts, vieglprātīgs līdzgaitnieks, kurš grūtos laikos pēkšņi "nekad nav bijis ar mums un vienmēr ir bijis pret mums".

Partija sastāv no ideālistiem, cīnītājiem un revolucionāriem. Tāpēc tā ir Vācijas brīvības kustība un organizēta tautas griba dzīvot. Tās ir mūsu sakāves sekas:

BRĪVĪBA DEMOKRĀTIJAS VIETĀ!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRITZE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÄUORGANISATION

Heute führt mich die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in die nationalsozialistische Bewegung zurück als ja zumeist in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Alle Nationalisten sind weniger erbarmliche Völker, und Rassengenen haben Schüler an Schulen an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Völkern – gegen alle weissen Völker (V) – zu kämpfen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Kampferziehung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfbüro" oder im "Strassenkampf", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug zurück zur Vaterlandsküste bei einem Pfänder!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prīekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lapšuve, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izraiko nepatiku pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlētos izvērt gaidīt. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atnā plūdiem. Ocas gaitā ir parādījusies irklīgi retas lietas no dažādām vietām

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or in a handfull of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!